

Tato bakalářská práce se zaměřuje na výsadní právo prezidenta Spojených států amerických, známé pod názvem executive privilege, na neposkytování informací Kongresu a potažmo veřejnosti. Primární použité teoretické koncepty jsou teorie unitární exekutivy a také model imperiálního prezidentství, zaměřený na vládní utajování, od autora Arthura M. Schlesingera. Mechanismus, kterým je výsada executive privilege uplatňována, je ukázán na dvou případových studiích. Prvním zkoumaným případem je nárokování výsady Georgem W. Bushem v roce 2008 v souvislosti s rozhodnutím Agentury pro ochranu životního prostředí neudělit státu Kalifornie povolení uplatňovat striktnější standardy pro hladiny skleníkových plynů z motorových vozidel, než stanovoval federální zákon. Druhým analyzovaným případem je nárokování executive privilege Barackem Obamou v roce 2012 v návaznosti na kongresové vyšetřování členů exekutivy, kteří byli spojeni s operací Fast and Furious. Práce rovněž zmiňuje aféru Watergate, která vedla k rezignaci prezidenta Richarda Nixona a stala se formativní pro budoucí nahlížení na zkoumané privilegium. Jelikož výsada executive privilege není zmíněna v Ústavě Spojených států, práce předkládá mechanismy systému brzd a protivah, které jsou schopny výsadu omezit, a zkoumá, do jaké míry se tak děje. Schlesingerova teorie se rovněž zaměřuje na takzvané „náboženství utajování“, a tak je poslední část textu věnována snahám předcházet únikům informací za Obamovy administrativy.